

DE ZWARTE

blad voor plebs en oproer

derde jaargang

| hfl 1,50

nr. **61**

5 sept 86

dit nummer o.a.
het europees rechtsgebied
IRA / ETA
de rode hond

PLEBS DEMO
tegen het VNC
15 september
MALIEVELD
13.00 uur

INHOUD

deze pagina... 2
prinsjesdag-aktiedag 3-5
rooie hond-diskussie 6-7
eupees rechtsgebied 8-11
bochum-heusnerviertel 11
ira en eta-gevangenen 12-13
nicaragua 14
anti-apartheid 15,
agenda 16

KOLOFON

Kopij naar postbus 10233 in Den Haag. De drukkerij is nog steeds de Bijstand, Buitennom 213 in Den Haag. De samenstellerssters zijn via de post en alleen des woensdags ook via de telefoon (892098) te bereiken.

Abo's door bezorgersters langsgbracht kosten 12,50 per tien nummers; postabo's en instellingen dubbel tarief. Politieke gevangenen nix en alles storten op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte, Leiden.

Voor een piek en half kan je de Zwarte kopen in: **Groningen**, Slagersicht; **Leeuwarden**, Roodgeboekt; **Arnhem**, Rooie Arnhemmer; **Utrecht**, Rooie Rat; **Haarlem**, A-gora; **Amsterdam**, Fort van Sjakoo en Athenaeum; **Gouda**, Jongerenbeweging; **Leiden**, Alarm, Manifest, Wereldwinkel en PSP-winkel; **Den Haag**, Rooie Hond, Ruward en Brullend Breekijzer; **Delft**, kraak-kafé en de Wereldwinkel; **Rotterdam**, Van Gennep en Krities boekwerk; **Dordrecht**, De zwarte zaag; **Sittard**, Katastrofe.

PRINSJESDAG - AKTIEDAG

Samen met de oproep tot akties op Prinsjesdag probeert het Krisiskomitee-Oost ook een deel van haar politieke analyse en haar strijdmethode te slijten. Het Krisiskomitee-Oost is een organisatie van en voor uitkeringsgerechtigden, een organisatie die middels propaganda en (publicitaire) akties een massa-aanhang probeert te verwerven op regionaal niveau (Amsterdam-Oost). Het komitee probeert op een konsekwente en continue wijze strijd te voeren tegen de krisispolitiek van deze en voorgaande regeringen. Wij zijn niet geliëerd aan een politieke partij en wij willen ons ook niet voor dat karretje laten spannen.

DE ANALYSE: WAT IS KRISISPOLITIEK?

Volgens ons bestaat krisispolitiek uit 3 nauw met elkaar verweven zaken:

- hetze-campagnes en kriminalisering van werklozen (die niet willen werken, die lui zijn, die zwartwerken etc.),
- het overhevelen van de financiële middelen van de staat van de pot sociale voorzieningen, onderwijs, gezondheidszorg, welzijn, cultuur etc. naar het bedrijfsleven,
- een repressiebeleid dat het verzet tegen deze economische maatregelen de kop in moet drukken.

De krisispolitiek is eigenlijk begonnen met het kabinet van Agt. Van Agt begon verhalen de wereld in te slingeren dat er bezuinigd moest worden en in Bestek '81 kondigde hij de één percents-operatie aan. Alle ambtelijke ministeries moesten één procent van hun begroting inleveren om het begrotingstekort te verminderen. Voor de uitkeringsgerechtigden had dit als gevolg dat de prijscompensatie bevroren werd, d.w.z. dat wanneer de prijzen van goederen en diensten wél stijgen, de uitkeringen niet stijgen en dus je koopkracht achteruit gaat. Ook werd door van Agt het z.g.n. 'volumebeleid' ingevoerd. D.w.z. dat er een financieel maximum werd gesteld aan de totale uitkeringslasten van het rijk. Kortom, komen er meer werklozen, dan moeten die eenzelfde pot verteren, ieder krijgt dus minder. Lubbers is in feite bezig met de praktische uitwerking van die plannen. Door 1, het

niet uitbetalen van de prijscompensatie, 2. de herziening van het sociale zekerheidsstelsel en 3. de invoering van diverse bezuinigingsmaatregelen waarvan de afschaffing van de RWW voor 16 en 17-jarigen en de voordeurdelerskortingen wel de belangrijkste waren, is 95% van alle uitkeringsgerechtigden op bijstandsniveau gebracht! Voor de uitkeringsgerechtigden betekent dit een financiële aderlating van 15 tot, voor sommige groepen 50%. Ook de komende vier jaar zal men proberen dit beleid voort te zetten. In geld zullen we voorlopig wel evenveel blijven ontvangen, maar in praktijk kunnen we er steeds minder mee doen. Zo staan er plannen op stapel om het ziekenfondspakket uit te kleden, om de huursubsidie aan te pakken, de studietoelages te halveren, het buurt- en jongerenwerk aan te pakken, het onderwijs etc. Op langere termijn verwachten wij dat ook de uitkeringen in absolute zin eraan gaan. Het eerste balletje hebben de werkgevers onlangs al opgeworpen met hun voorstel om de uitkeringen van alleenstaanden op 720 gulden in de maand te brengen en de uitkeringen van één-ouder-gezinnen op 1040. Samen met deze economische maatregelen wordt ook de repressie opgevoerd: de sankties op het niet nakomen van de sollicitatieplicht worden vergroot, de omkering van de bewijslast bij een vermoeden van fraude, de verhaalsplicht waardoor een uitkering van een gescheiden vrouw kan worden verhaald op de ex-partner, de inhoudingsplicht van de Sociale Dienst om bij schulden van een uitkeringsgerechtigde een deel van zijn/haar uitkering in te houden etc. Kortom hetze-campagnes tegen werklozen én kortingen op hun uitkeringen én repressieve maatregelen, dat zijn de ingrediënten van de krisispolitiek.

Wat is het doel van deze politiek? Versterking van het gouden kalf van de kapitalistische produktiewijze: het bedrijfsleven. En, als het moet, ten koste van werklozen, hongerlijers, oorlogsslachtoffers etc. De vraag is uiteindelijk hoe flexibel het kapitalisme nog is om op mondiale schaal te blijven functioneren.

Vooralsnog blijken processen van automatisering, computerisering, de ontwikkeling van nieuwe telekommunikatietechnieken, ontwikkelingen in de bio-industrie etc. het economisch proces voldoende te stimuleren. Voldoende althans om in Europa een economische groei van 2 à 3 procent te genereren, om de rijken rijker en de armen armer te maken en toch zoveel mogelijk de stabiliteit te handhaven. In het westen is zich de gespleten samenleving aan het ontwikkelen: de scheiding tussen de rijken die wél direct of indirect verbonden zijn met de motor van de economie, en de geproletariseerde en de al dan niet bij tijd en wijle werkenden die van de meeste sociale en culturele ontwikkelingsmogelijkheden buitengesloten zijn. De laatste groep, zo vindt het Krisiskomitee-Oost, moet zich beter organiseren, omdat:

- haar situatie in de komende jaren drastisch dreigt te verslechteren,
- deze groep weliswaar de meest radikale ideeën heeft, maar deze ideeën te weinig produktief maakt,
- alléén deze groep vooralsnog bereid zal zijn een anti-kapitalistische strijd te voeren,
- alléén deze groep fundamentele steun kan geven aan bevrijdingsbewegingen in de derde wereld.

ONZE STRIJD TEGEN DE KRISISPOLITIEK

De opbouw van een beweging tegen de krisispolitiek loopt niet van een leien dakje. Het was voor het laatst op Prinsjesdag 1983 dat er in enkele tientallen steden van het land de meest uiteenlopende akties werden gevoerd tegen het regeringsbeleid. Aanzetten voor een meer continue karakter in de strijd tegen de krisispolitiek zijn toen om verschillende redenen gestrand:

- het landelijk platform dat in 1983 de akties op Prinsjesdag voorbereidde, ging snel ten onder vanwege het feit dat een steeds kleinere groep beroepsvergaders op landelijke bijeenkomsten deze van oorsprong autonome beweging probeerde te koppelen aan de politieke koers van de PvdA- en FNV-leiding en die van de klein-linkse partijen.

november 1982

schietert wordt staatssecretaris leugens weer weg. geld voor studiebeurzen voor verlaging vakantietoeslag. Lubbers houdt 75 mille over belastingvoordeel. Van Kliefeldt-Kroes wil duurder op maar een halte lopen.

december 1982

kabinet wil BTW op telecommunicatieverlies minimumverhoging 5%. dubbele belasting dubbel openbaar verhoogd.

januari 1983

ziekenfondsknaak wordt ingevoerd. werkloosheid stijgt in 1 maand met 1000. uitkering dreigt van 10% op jeugdlonen. de koop wordt moeilijker (zwaardere gemeentegarantie). bezuinigingen op sociale advocatuur.

februari 1983

Ziektefonds moet voorzieningen afstoten. Minder huursubsidie voor echte minima. Gezondheidszorg 1 miljoen extra bezuinigen. CDA tegen parlementaire enquête RSV. Kabinet wil snijden in sociale werkvoorzieningen.

maart 1983

Uraaf wil uiteindelijk iedere werkloze in de bijstand. Overheidsalarissen met 3% gekort. CDA stopt medewerking vredesdemonstratie. Ruling: tegenstanders kruisraketten kunnen emigreren. Centrale Borssele stil wegens lekkage.

april 1983

duurder. rhuoog. rbijslag 0,5%. ar verder omhoog. gebruik wordt bestraft.

ers gedaald met 8,1%. in 640 miljoen meer opbrengen. van bescherming AOW-ers. el 5 miljoen gekort.

t gaan meebetalen aan huis. bevroren. jord over kernwapens. kliniek niet vergoed.

ju. Tweeverdieners zwaarder belast. nijpels wil forse bezuinigingsgroep voor iedereen. bonden woedend over besparing 12 miljard.

oktober 1983
Korting 3,5% trendvolgers.
550.000 mensen in vredesmars.

augustus 1983
Aardgasprijs nu 4 cent. 1983
Leerplichtige moet gaan betalen.
september 1983
Kleinere scholen moeten verhuizen.
VVD en CDA Jurichon Kabinet toe
prijzen hoger en uitkeringen
Tram en bus duurder door inflatie
zones.

DE ZWARTE

2. tegelijkertijd stagneerde de ontwikkeling van de uitbouw van de aktiegroepen in de steden omdat voor de periode na Prinsjesdag geen nieuwe akties of publicitaire activiteiten gepland waren. Eén jaar later zou onder andere rondom de restanten van deze Prinsjesdaggroepen in een aantal steden akties tegen de voordeurdelerskortingen ontstaan, maar ook deze groepen gingen ten onder omdat ze zich té zeer op één maatregel hadden vastgelegd.

3. de regering op haar beurt bleek uitstekend in staat om aanzetten tot strijd tegen de krisispolitiek in het beginstadium te smoren. Dit onder andere door een bepaalde maatregel de ene keer uit te stellen, een andere keer versneld door te voeren en weer een andere keer te vervangen door andere bezuinigingsmaatregelen, waardoor de samenhang en het geplande karakter en het overzicht op de inleverpolitiek uit het zicht verdwijnt. Daar waar het verzet aarzeland doorbrak (in de periode na 1980, met name dus op Prinsjesdag 1983, met de voordeurdelersakties, de onderwijsakties en de ambtenarenstaking), wist zij door geraffineerd gebruik van de media en het inzetten van klassejustitie en politiereur deze groepen alsnog te isoleren en de nek om te draaien. Samenvattend is de situatie sinds 1980 dat praktisch ieder organisatorisch kader voor een autonome strijd tegen de krisispolitiek is afgebroken. Spontane aktie-initiatieven die genomen worden vertonen een steeds incidenteler en kleinschaliger karakter, terwijl de georganiseerde arbeidersbeweging bijna geheel geöriënteerd is op de pro-inleverkoers in de hoop te zijner tijd de vruchten te kunnen plukken van een nieuwe kapitalistische hoogconjunktuur.

Met de opzet van een landelijke aktiedag tegen de krisispolitiek op Prinsjesdag, hoopt het Krisiskomitee-Oost dat zich in verschillende steden van het land de krachten weer bundelen en er weer stedelijke aktiekomitees van de grond komen. We hopen dat deze komitees ook na Prinsjesdag op dezelfde organisatorische basis verder willen gaan. Volgens ons kan dat het beste op de volgende wijze:

- a. onafhankelijk van politieke partijen en vakbonden, om inkapseling binnen parlementair democratische organen te voorkómen, en om een kompromisloze politiek te kunnen blijven voeren,
- b. op kleine schaal en buurtgericht zodat de konnekties tussen organisatie en sympathisanten direkter zijn en het gevaar voor verzelfstandiging kleiner is,
- c. het verwerven van een brede aanhang door

het regelmatig voeren van publiciteitscampagnes die (kunnen) bestaan uit de volgende elementen:

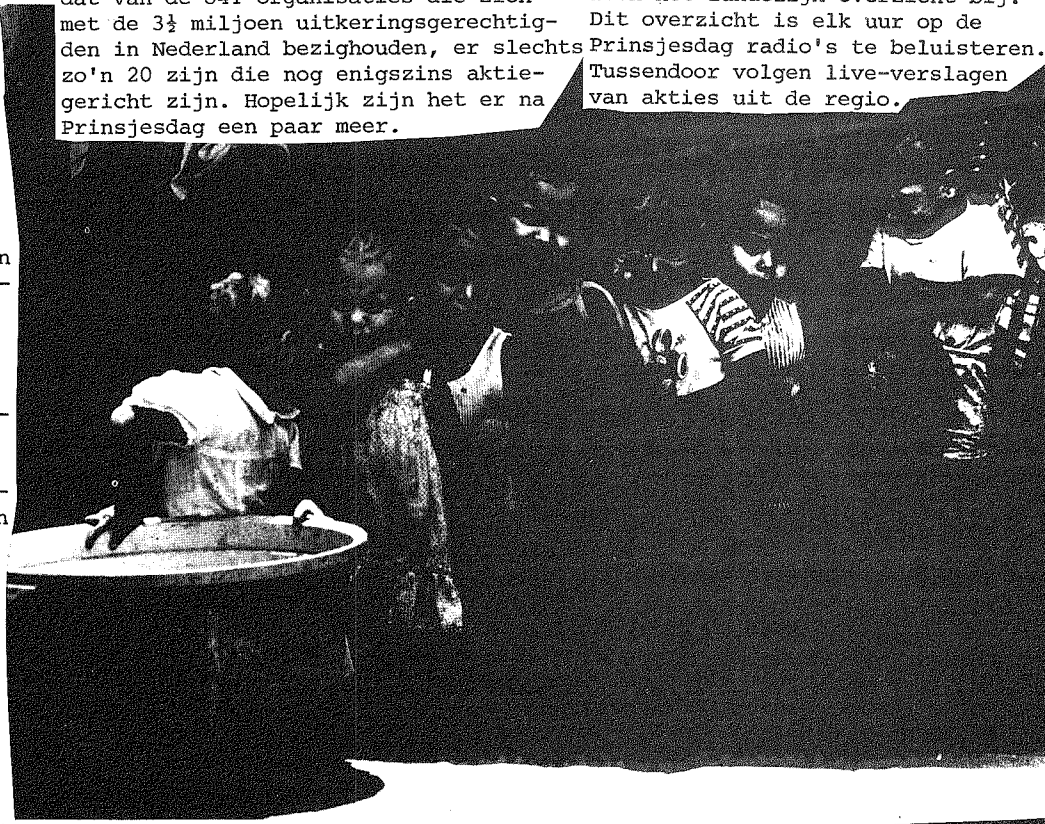
- het regelmatig uitdelen van pamfletten bij de Sociale Dienst of op de markt,
- het regelmatig houden van openbare avonden waar informatie en aktie-initiatieven aan elkaar gekoppeld worden,
- (publicitaire) akties waar buurtgenoten zich gemakkelijk en zonder veel risico's bij kunnen aansluiten,
- op organisatorisch gebied vraagt dit om wekelijkse vergaderingen om de zaken terdege voor te bereiden.

Wij beseffen zeer goed dat we aan een lange termijn programma werken en dat we alleen succesvol kunnen zijn als er in het land gelijksoortige initiatieven ondernomen worden. Immers alleen een federatie van op regionale schaal functionerende krisiskomitees kan tot een werkelijke politieke macht uitgroeien, een macht die helaas nodig is om een tegenwicht te vormen tegen de krisispolitiek waar we anders aan onderdoor gaan. Uit de bijlage van Vrij Nederland van enkele weken geleden bleek dat van de 841 organisaties die zich met de 3½ miljoen uitkeringsgerechtigden in Nederland bezighouden, er slechts zo'n 20 zijn die nog enigszins aktiegericht zijn. Hopelijk zijn het er na Prinsjesdag een paar meer.

PRINSJESDAG - AKTIEDAG

In verschillende steden beginnen de akties voor Prinsjesdag meer en meer vaste vorm aan te nemen. De reacties zijn overwegend zeer positief. Goed lopen de voorbereidingen in steden als: Amsterdam, Rotterdam, Arnhem, Nijmegen, Den Bosch, Wageningen; Leiden etc. In een paar steden zijn op Prinsjesdag vrije radio's in de lucht. Voor zover nu bekend is 'Radio Prinsjesdag' in de volgende steden in de lucht:

- Amsterdam op 95.5 en 103.5 FM
 - Nijmegen op 102.5 FM, tel 080 - 2239
 - Den Bosch (hoogstwaarschijnlijk) op 95.3 FM tel 073 - 138316.
- Waarschijnlijk komen er nog meer radio's in de lucht. Voor het laatste nieuws, evenals voor het doorgeven van akties moet je bellen elke woensdag van 10 tot 14 uur, en op Prinsjesdag de hele dag: 020 - 936947 (Krisiskomitee-Oost). Als je zelf een aktie organiseert, zorg dan zelf voor een persverklaring, het Krisiskomitee houdt alleen het landelijk overzicht bij. Dit overzicht is elk uur op de Prinsjesdag radio's te beluisteren. Tussendoor volgen live-verslagen van akties uit de regio.

november 1983
belastingverhoging tweeverdieners.
ambtenarenstaking.

december 1983
eerste 2 dagen in ziekenhuis zelf betalen.
huursubsidie naar f 650,--.

januari 1984
kabinet wil minimum jeugdloon tot 30 jaar.
werkloosheid nu 855.000.

februari 1984
ronds WO II hoogste aantal mensen problemen.
t woonlasten.
tweeverdiener levert tot 10% in.

maart 1984
divers akkoord klap voor boeren.
t moet wijken voor plaatsing
uiskraketten.

april 1984
handel in
drag.
miljoen
aan vrouwen zich registreren.

mei 1984
CDA wil tweeverdieners weer extra belasten.
Lubbers: kruiskraketten plaatsen in '88.
Blinden protesteren tegen bezuinigingen.

juni 1984
Kabinet loodst rakettenbesluit door Kamer.

juli 1984
Honderden middelbare scholen moeten weg.
Sociale minima mogen niet worden ontzien.
VVD wil miljard extra bezuinigen.

augustus 1984
CDA wil 3 kerncentraal
Bedrijfsleven ontvangt
ontwikkelingshu.

september 1984
kabinet wil WAO-uitkering fors verminderd.
Aantal echte minima verdubbeld.
Lubbers wil stilte op Binnenhof
(demonstratie).
Lubbers erken
troonrede over

oktober 1984
kabinet blijft bij lager ziekengeld.
Geen compensatie prijsstijgingen.
echte minima gaan er toch op achteruit.
Ruding: werkloze jongeren zitten liever
bij tante Truus en maken zich er met een
Jantje van Leyden af.

november 1984
Kabinet weigert kortingen op uitkeringen
uit te stellen.

december 1984
Van Aerdenne (VVD) misleidde 2e Kamer.
Van Aerdenne: ik blijf zitten.

januari 1985
om gaat gem. f 30,-- omhoog.
voelt niets voor stookkostentoeslag.

februari 1985
CDA wil verplicht persoonsbewijs.
Woningbedrijven in grote nood (huren kunnen
niet meer betaald worden).

maart 1985
MoederMAVO wordt flink duurder.
Brinkman krijgt ministersopgang.

oktober 1984
kabinet blijft bij lager ziekengeld.
Geen compensatie prijsstijgingen.
echte minima gaan er toch op achteruit.
Ruding: werkloze jongeren zitten liever
bij tante Truus en maken zich er met een
Jantje van Leyden af.

november 1984
Kabinet weigert kortingen op uitkeringen
uit te stellen.

december 1984
Van Aerdenne (VVD) misleidde 2e Kamer.
Van Aerdenne: ik blijf zitten.

januari 1985
om gaat gem. f 30,-- omhoog.
voelt niets voor stookkostentoeslag.

februari 1985
CDA wil verplicht persoonsbewijs.
Woningbedrijven in grote nood (huren kunnen
niet meer betaald worden).

maart 1985
MoederMAVO wordt flink duurder.
Brinkman krijgt ministersopgang.

PRINSJESWEEK ROTTERDAM, ER VALT GENOEG TE VIEREN!

Op de oproep van het amsterdamsse krisiskommité Oost om rond Prinsjesdag akties te organiseren, heeft Rotterdam gereageerd met krisiskommité West, wat druk bezigt is om van 15 tot en met 19 september akties te organiseren. Maandag 15 september begint de week met de plebs-demo in Den Haag. Dinsdag houden we een "gezellige-axie-fietstocht" langs

De mensen die beroerd uit het politiek doolhof zijn gekomen, worden 'smiddags in onze knusse theehuis opgevangen met een heerlijk kopje thee en er kunnen vragen gesteld worden. 's Avonds is er een filmklub en spelen er buitenlandse bands en een buitenlandse teatergroep. Sprekersters zullen het deze avond hebben over het nieuwe vreemdelingenbeleid en de legitimatieplicht. Donderdag komt er een benefiet-konsert, waarbij Spasmodique, Twins no Twins en de Aardappelters op zullen treden. Vrijdag zal de axieweek eindigen met de blokkade in Woensdrecht.

Voor meer informatie over de week kan er gebeld worden naar Krisiskommité West, 010-4364704

besmette bedrijven. 's Avonds komt Beatrix ons verblijden met een visite waarbij een alternatieve troonrede over ons heen gestort wordt. Er wordt een sprekershoek georganiseerd waarbij gastsprekers uitgenodigd worden, die o.a. over de politie gaan vertellen. Verder die avond het alom bekende Ramp-teater (nooit van gehoord, zeg je?!), de band Dull Schiksal en Kunst naar Kracht. Woensdag belanden we in een politiek doolhof en zal de axie-week gepromoot worden door ons eigen samengestelde promotieteam: de Krisis komt naar je toe de komende jaren!

PRINSJESWEEK ROTTERDAM, ER VALT GENOEG TE VIEREN!

oktober 1985
Kabinet trekt zich niets aan van petitionement.
Kabinet weigert nieuw sociaal stelsel bij te stellen.

november 1985
Geldgebrek dwingt ziekenhuis tot uitstel 40 hartoperaties.
Politie dreigt met aktie tegen verlaging toeslagen.

december 1985
Top ministerie wil miljard bezuinigen op huursubsidie.

januari 1986
Staatssecretaris Van Zeil niet vervolgd vanwege vermeende fraude.
CDA plaatst tegenstanders kruisraketten op onverkiesbare plaats.
Kort geding tegen De Graaf i.v.m. strafkorting.
Koffieprijs 65 ct. omhoog. Kabinet doet niets.
Nieuwe studiebeurs: de rijken rijker, de armen armer.

februari 1986
De Graaf (CDA) wil omkering bewijslast bij uitkeringsfraude.
Gasrekening f 50,- hoger.
Rijdt geeft 200 miljoen te weinig huursubsidie.
CDA en VVD drukken rakettenbesluit erdoor.

maart 1986
Tarieven busvervoer niet omlaag ondanks lage olieprijs.
Ruding wil benzine-accijns per 1 juli met 5 ct. verhogen.
Kerkkamer: 'fout Lubbers kostte schatting 1 miljoen'
Ruding en De Koning: entreeprijs 0,-.

1986
weer 50 ct. op de benzineprijs.
elker wordt parkeerbelasting.
heeft de schildersvereniging
ne verhinderd
10 mensen wat
elkaar zit

DE ZWART 5

september 1985
Van der Reijden wil eigen risico in gezondheidszorg.
CDA en VVD accepteren hoge werkloosheids

augustus 1985
Nieuwe puntentelling kost huurders f 65,-.
Plannen kerncentrale Noordwijk klaar.
Vrijdagseggelijng wordt op den duur afgeschaft.

juli 1985
Bezuiniging bezuinigt 200 miljoen extra op belastingen.
De Koning wil werklozen dwingen tot omscholing.

De Roode

1

een reactie op het artikel van Frank; De Lege Hond, Zwarte 60 Lieve Frank

Als medewerker van de Roode Hond, een boekhandel die kennelijk nergens bijhoort, wil ik gaarne reageren op jouw ongenoegens in nr. 60.

Even terugblikken. In de Zwarte 59 hebben wij, medewerkersters van de Roode Hond, de gelegenheid gekregen om iets te vertellen over de Roode Hond. Nu al drie jaar toonaangevend voor al uw meesterwerken!

Het artikel beoogt in zekere zin meer te zijn, dan alleen een goedkope reclame voor de winkel! Mocht dit laatste een gevolg zijn van de inhoud, dan is dat meegenomen. In de twee A-4tjes hebben we een poging gedaan om hardop te denken over wat een linkse boekhandel in onze ogen is en hoe de Roode Hond zou moeten zijn.

Mijns inziens is de schrijver er redelijk in geslaagd om onze brainwashes om te zetten in een leesbaar geheel.

Jouw reactie mocht ik dan ook lezen als een trap na.

Een poging om je ongenoegen te spuien over de ondergang van de LEEGTE, die volgens jou, veroorzaakt zou zijn door de komst van de Roode Hond. Maar je gaat verder. Je suggereert zelfs, dat door de aanwezige intelligentsia, ten tijde van de oprichting van de Hond, er een 'coup' is gepleegd. Ten koste van de Leegte?

En last but not least trek je de linkse bedoelingen in twijfel, wanneer het gaat over de vermeende subsidie, die de oprichters kregen om de Hond mogelijk te maken. Om over de vrijstelling van de sollicitatieplicht maar te zwijgen. Ook die suggestie berust op onjuiste informatie. De verleende ontzegging van de sollicitatieplicht, werd mede bepaald door het karakter van de winkel, namelijk een project, en niet door ondermaats gekonkel met welke autoriteit dan ook!

mijn konklusie is dan ook: de grootste gotspé die ik ooit mocht lezen!

Iets anders dat ik signaleer in de reactie is de ontketening van een ware klassenstrijd bij werkloze onderling, gezien zijn laatlunkende uitspraak ten aanzien van 'sociaal Academici'. Ze waren wel werkloos!

Maar wat is de Roode Hond? Nog maar even voor de duidelijkheid: de Roode Hond is een linkse, kritische, tegendraadse boekwinkel, die wordt gerund door enthousiaste baanlozen, die de tijd nuttig willen doorbrengen. Die niet de pretentie hebben om winst te maken, maar veeleer proberen mee te werken aan veranderingen door middel van juiste informatie en lektuur voor een uiterst kritisch 'publiek'. Het streven is om zo up-to-date mogelijk te zijn. Dit lukt niet altijd en dat heeft te maken met de minimale financiële middelen.

Anarchistisch? What's in a name, my friend? De Roode Hond is er voor 'iedereen', die met een kritische blik 'de wereld' aanschouwt, hetero oder nicht. We proberen een camera obscura te zijn voor alles wat zich binnen links afspeelt; kritisch te zijn ten opzichte van allerlei bewegingen, links dan wel rechts. Dat kun je niet uitleggen, 't is gewoon de moeite waard. Tot ziens in de Roode Hond!

Will

"De Mug" is een fout Haags maandblad voor uitkeringsgerechtigden. Fout, omdat men de suggestie wekt dat er werk in overvloed is. Fout, omdat het uitkeringsgerechtigden regelmatig aftekenen als zijnde zielig. Sla bijvoorbeeld de middenpagina van het laatste nummer maar eens open. Een advertentie

over de complete onderste helft van het middenblad, met als kop "Rondom Den Haag is er nog volop werk te vinden". Maar dit stuk gaat niet over de "Mug". Dit stuk gaat over boekhandel de "Roode Hond", wel bekend van de kolommen van "De Zwarte" van de afgelopen tijd.

Enkele medewerkers en medewerkersters hebben na veel wikken en wegen een interview

gegeven aan de "Mug". Een over het algemeen, prima verhaal. Veel informatie over wat er wel en niet in de boekhandel ligt. Veel gekanker op de "Mug", veel gekanker op het fenomeen VIC. Daar zal je mij dus niet over horen. Maar tegen het einde van het geplaatste, begonnen mijn haren lichtelijk overeind te staan. Er worden weer eens met de natte vinger wat banvloeken uitgesproken. Dogmatisch links aan het woord.

"Het is natuurlijk absurd dat we boeken verkopen met een racistische of sexistische teneur (instemming), Jan Cremer of Céline horen hier niet thuis (waaat?). Het gaat nog verder (terminologie van de "Mug"): ook Komrij en de gebroeders(?) van 't Reve zullen worden weggezuiverd.

Hond:

2

Nee mam, dat was niet de zoveelste broodplank, maar mijn klomp die brak. Is scherpe kritiek op het feminisme in het bijzonder en de vrouwenbeweging in het algemeen (Komrij) een vorm van sexismisme?

Toegegeven: Céline is flink fout geweest zo vlak voor de oorlog en daarin. Moet daarom, bijv., "Mort à Crédit" naar de brandstapel? Moeten de "Avonden" van van 't Reve de sloot in, omdat hij daarna is gaan malen, men zeze bijv. zijn interview voor het Parool, dat Büchtem afnam? Wat is er in

hemelsnaam fout aan zo'n vriendelijke man als Karel van 't Reve? (Er staat echt: de gebroeders!).

ortom, naar mijn gevoel wordt hier op een verschrikkelijke manier doorgedraaid. Kritiek, verbittering of satire worden op een zeer ontwikkelijke manier naar de verwezen. Ik zal geen vergelijkingen maken, maar bedenkelijk is het!

AAD

ILLUSIES VAN EEN LINKS CIRCUIT

Bier, boeken, tijdschriften, koffie en maaltijden: allemaal handelswaar, die impliceert mee te dingen op de vraagmarkt en dus moet beantwoorden aan de marktmechanismen van de kapitalistische maatschappij.

Het etiket 'links' dient slechts als teken van goed gedrag; maar het kan in het geval van een boekhandel niet verhullen, dat er winst moet worden gemaakt. Anders gaat het slecht.

Winst om de boekhandel te laten groeien en zelfstandiger te laten worden? Het expansiemodel. Winst om de aktiepot te spekken? Model van het goeie doel dat de middelen zalig maakt, onkrities dus, maar goed genoeg voor een kraakkafee (zie hieronder).

Het boek als wapen moet aan het volk worden verdeeld. De linkse boekhandel heeft daar alleen de functie van distributiecentrum. De voorgeschreven prijzen voor boeken van de grote uitgeverijen zijn hoog genoeg om daarmee autonome bladen en boeken te financieren.

Als vrijwilligerster werken in een linkse boekhandel: een leerervaringsplaats? Een opstapje voor een betaalde baan in een commerciële boekhandel? Je moet dan wel erg gemotiveerd zijn om een betaalde baan te krijgen. Louter belangstelling voor boeken kan ook in een bibliotheek worden bevredigd, of in een betaalde baan, natuurlijk.

Als distributeur heb je de mogelijkheid, los van de markt, zelf te bepalen, wat je verdeelt, zelf te bepalen, welke wapens goed zijn om de strijd te voeren.

Ik werk niet in de Rooie Hond, maar ik wil 'm best uitlaten. De strijd is bepaald, maar wie gaat 'm nu voeren en met welke middelen?

3

Aan het voorbeeld van AKU/Utrecht

Al een behoorlijk aantal jaren bestaat er in Utrecht de AKU; een goedlopend kraakkafee, waar veel informatie wordt doorgegeven onder het genot van een pilsje. De medewerkers zijn erg geïnteresseerd in een volle tent, want de omzet garandeert een zekere geldstroom naar een groot aantal akties in het hele land. En, aldus een medewerker, het is altijd gezellig, wanneer je merkt, dat de vele bezoekersters elkaar veel te vertellen hebben.

Om het 'noddel'-circuit wat uit te breiden en ook mensen van buiten de stad binnen te krijgen, zijn we nu druk doende een goed draaiend open podium van de grond te krijgen.

We zoeken hiervoor contact met musikanten en bands, die willen komen optreden. En we vragen alle geïnteresseerden, demo-bandjes te sturen.

Ook theatergroepen en zo zijn welkom en kunnen van het podium gebruikmaken.

Natuurlijk is de inhoud van de muziek en het theater wel belangrijk, maar het hoeft niet allemaal even serieus te zijn.

Het dilemma van een linkse of kritiese boekhandel hebben wij niet, behalve dan dat er bier en andere drank aanwezig moet zijn, een breed assortiment aan linkse bladen op tafel moet liggen, en dat het een kraakkafee blijft en niet uitgroeit tot een disco-tent. Van mensen die hier komen verwachten we, dat ze weten, waarom ze meer betalen en waarvoor het extra geld besteed wordt.

Voor geïnteresseerden nog even het adres: A K U

Voorstraat 71
Utrecht
030-31 45 90

Het volgende artikel is een gedeelte van een Zwitserse schriftelijke bijdrage aan het anti-politie-tribunaal op 21 mei in Leiden. Het hier opgenomen stuk behandelt de wijze waarop de heersenden in W-Europa verzet de kop in willen drukken.

HET EUROPESE RECHTSGEBIED

De uitdrukking 'Europees Rechtsgebied' als methode voor de bestrijding van opstanden moet verduidelijkt worden aan een korte beschrijving van de gehele politieke situatie. Dit is ook daarom zo belangrijk, omdat wij van mening zijn, dat we niet langer meer door middel van het blootleggen van de preventieve kontrarevolutie op het bewustzijn van de mensen moeten inwerken. Gelijk bij het begin van ons betoog willen we onderstrepen, dat we ons niet willen beperken tot een uiteenzetting over de middelen, die door het systeem worden gebruikt, maar dat we het over het systeem zelf willen hebben. Want telkens als we een bepaald niveau in onze antirepressie-werkzaamheden bereikten, lukte het ons niet de verworven inzichten in een politiek offensief om te zetten.

We moeten zien weg te komen van een uitsluitende oriëntatie op gevangenis of politieapparaat, los te komen van incidentele politieke arbeid, ingegeven door toevallige gebeurtenissen of door de huidige situatie binnen de linkse beweging, weg te komen van het eeuwige reageren op burgerlijke offensieven.

We moeten nu proberen een analyse van de konkrete voorwaarden hier in de metropolen te maken, over de voorwaarden van een doelgerichte konstante revolutionaire politiek te discussiëren - zowel op nationaal als ook internationaal niveau -, een dialectiek tussen een revolutionaire massabeweging en het gewapend verzet te ontwikkelen.

De laatste grote imperialistische oorlog (1939-1945) eindigde met een uitbreiding van de sowjetrussiese invloed. In de jaren '50 en '60 behaalden vele nieuwe nationaalstaten in Afrika en Azië een overwinning op het koloniale uitbuitingssysteem van de industriestaten. Zij ontwikkelden zich deels in socialistiese, deels in een anti-imperialistiese-demokratiese richting. In de 70er jaren voltrok zich de tot nu toe wel belangrijkste nederlaag voor de vs, de overwinning van het Vietnamese volk na een vrijheidstrijd van ruim 30 jaren.

Tussen 1972 en 1982 werd door de Amerikaanse oorlogsindustrie weliswaar de zogenaamde ontspanning kapot gemaakt en de tweede zogenaamde Koude Oorlog uitgelokt, maar de invloed van de vs. nam in die tijd nauwelijks toe. Alleen aan het begin van die jaren kon de vs. met de militair-putsch in Chili een laatste kontrarevolutionaire overwinning van enige omvang behalen.

Zijdelings vermeld zij hier nog, dat het machtsverlies van de vs. in de buitenlandse politiek nauw samenhangt met de achteruitgang in

de ekonomie van de vs. Tussen 1970 en 1980 verloor zij bij voorbeeld een marktaandeel van 25% op de wereldmarkt.

Mede onder invloed van de zogenaamde ontspanning tussen Oost en West konden Europa en Japan zich aan de Amerikaanse hegemonie gedeeltelijk onttrekken. In 1973 probeerde het Amerikaanse grootkapitaal, in de persoon van Rockefeller, opnieuw een grotere greep op haar geallieerden te krijgen. Kissinger beweerde toen, dat de oprichting van een gesloten handelssysteem, dat de EG en een toenemend aantal andere Europese en middenlandse-zee-landen omvat, ten koste gaat van de vs. en andere landen die hiervan worden buitengesloten.

Na deze eerste mislukte poging - de Europeanen hadden zich met succes kunnen verzetten tegen een totale bevoogding - startte Rockefeller, als lid van de Bilderbergkonferentie, samen met zijn beschermeling Brzezinski een nieuw initiatief, om namelijk de Bilderbergkonferentie ook naar Japan toe uit te breiden. In de herfst van '73 werd de Trilaterale Kommissie opgericht, die tot doel heeft op de politiek van de regeringen van Noordamerika, Europa en Japan invloed te nemen in het belang van de multinationals. Want volgens Rockefeller was de politiek veel te belangrijk om ze uitsluitend aan de politici over te laten.

Het 'trilateralisme' bracht echter nauwelijks enige vorm van eenheid tot stand, want al in de zogenaamde energiecrisis van 1973/74 kozen de Europeanen en Japanners een andere weg dan de vs. Alhoewel er vanaf 1975 een aantal wereldekonomiese topkonferenties plaatsvonden, kon er toch zelfs geen begin worden gemaakt aan een oplossing voor verschillende problemen. Bij de topkonferentie in Guadeloupe moesten de imperialistiese landen zelfs een aantal nederlagen verwerken, zoals b.v. in Nicaragua of Iran. De zogenaamde ontspanning, die slechts berustte op de afhankelijkheid van de nieuwe nationaalstaten van de neokoloniale ekonomie en die de politiek van de metropolen in de 70er jaren beheerste, werd op deze 'top' begraven.

Al onder Carters bewind werd de nieuwe politieke lijn duidelijk. De landen die de imperialistiese kern uitmaken, keren terug naar hun globale strategie van de openlijke imperialistiese oorlog zowel tegen de binnenlandse als tegen de buitenlandse 'vijand', nu hun politiek met andere middelen mislukt is. Het gaat om de oplossing van de structurele crisis, d.w.z.

de industriële expansie, die de na-oorlogse jaren heeft bepaald, heeft haar grenzen binnen de traditionele markt bereikt; zo b.v. de autoindustrie en de industrie voor huishoudapparatuur.

Van de verkiezingsoverwinning van Reagan profiteren precies die concerns, die onder voortdurende hoogspanning staan: General Dynamics

en Boeing, die aan de produktie van de kruisraketten werken; Martin Marietta, die de Pershing II maakt; Lockheed, die de Trident-raketten produceert. Uit de bondsstaat Californië, het land van de grote oorlogsindustriën, komen zowel de president, als de minister van defensie als ook de minister van buitenlandse zaken.

In overeenstemming met de belangen van de oorlogsindustriën verhoogt Reagan het militairbudget van \$ 178 miljard in 1981 naar \$ 360 miljard in 1986. Reagan wil deze versterking van de oorlogsstaat financieren met de aftakeling van de sociaalstaat. In totaal moeten er 83 verschillende sociale programma's wegbezuinigd worden. o.a. bij de werklozen, de gehandicapten en andere uitkeringstrekkers. De Snelle Interventie Troepen, die onder Carter nog 100.000 man om-

vatten, worden tot 200.000 man uitgebreid. Zij zijn vooral inzetbaar in het Nabije Oosten. Een soortgelijk speciaal leger met als inzetgebied Latijnsamerika en het Caribiese gebied (Grenada-invasie!) telt 100.000 man. Die moeten straks de openlijke invasie in Nicaragua uitvoeren. Met de overvallen in Grenada, Libanon en Lybië heeft de vs. aangetoond, dat openlijke militaire aanvallen (althoewel anders dan in Indochina) als oplossing voor moeilijkheden weer tot de or-

de van de dag behoren. De hierboven vermelde speciale troepen kunnen overal in de wereld worden ingezet door middel van jumbovliegtuigen van het type C-X en door een nieuwe opzet van de Amerikaanse vloot, die de logistieke verzorging moet garanderen. Hiervoor werd het globale net van steunpunten verder uitgebreid: Guam, Diego Garcia, Hawaii, Puerto Rico enz. In verband met deze wereldomvattende militaire aanwezigheid staan ook de verhoogde activiteiten van de geheime diensten, de 'special forces', de counterinsurgency in het algemeen. Het Amerikaanse woelwerk is op het ogenblik vooral gericht tegen Angola, Nicaragua, El Salvador Afghanistan en Kambodja. Naast de openlijke interventies met de nieuwe opzet (korte, snelle en massieve ingrepen zonder in een volksoorlog verstrikt te raken) en de verkapte counterinsurgency maakt de vs. met succes gebruik van de tactiek van 'de democratische putsch' om anachronistische regimes zoals die in Haïti en op de Filipijnen te vervangen.

Centraal bij al deze kontrarevolutionaire methoden is de poging om de tegenstellingen in de centra van het imperialisme zelf te onderdrukken of op z'n minst heel oppervlakkig te houden. Deze politiek heeft ook het Europese landschap veranderd. Herstructurering en de daarmee samenhangende nieuwe samenstelling van de arbeidersklasse zijn op economies gebied de uitwerking van deze ontwikkeling. Een paar sleutelbegrippen in deze samenhang: 5-20% werkloosheid geldt tegenwoordig in de industriestaten als normaal en wordt met volledige werkgelegenheid aangeduid. Bewapening tegen de buitenlandse vijand: het dubbelbesluit, en bewapening tegen de binnenlandse vijand: 'het Europese rechtsgebied' zijn op politiek-militair vlak de uitwerking hiervan. Paralell hiermee lopen de regeringwisselingen in de verschillende landen sinds '80. Ondermeer in de BRD, waar de CDU garant staat voor deze ontwikkeling waarbij tegelijkertijd de SPD weer als de integratie-partij wordt geprofileerd. Zo ging het ook in Frankrijk, waar de overtuigde Europeaan Mitterand de macht overnam, en de Franse betrokkenheid en inspanning bij de bewapeningspiraal garandeerde. Sleutelwoorden hierbij zijn de mobilisatie voor de interventie in Rsjaad en de integratie van diverse overheidsprojecten op dit gebied. De regeringsdeelname van Chirac heeft deze ontwikkeling alleen maar gestabiliseerd. Of kijk naar Spanje, waar de PSOE ervoor moet zorgen, het staatsapparaat zo te herstructureren, dat het niet alleen in de EG, maar ook in de NATO, in het imperialistisch systeem in 't algemeen, in te passen valt. In deze politieke samenhang - die hiermee slechts fragmentarisch beschreven is -, namelijk dat deze imperialistische plannen beschermd moeten worden, die natuurlijk leiden tot verarming, hongersnood, oorlog en de militarisering van de maatschappij en daarom een verharding van de klassenstrijd tot gevolg zal hebben, moet het nieuwe stadium van de onderdrukking worden gezien. Sleutelwoord: Europees rechtsgebied! Eén belangrijk ding hebben de heersenden van Vietnam geleerd: dergelijke interventies slaan uiteindelijk op het imperialistische land zelf terug en versterken daar de tegenstellingen, dus moet ervoor gezorgd worden, dat die situatie beheersd kan worden. Westeuropa krijgt de rekening gepresenteerd. Het concept van de binnenlandse veiligheidsdiensten voor de bestrijding van opstanden (counterinsurgency) gaat er van uit, dat geprobeerd moet worden vanuit een relatief stabiele sociale basis, met ver naartoren geschoven observatiemaatregelen, de binnenlandse vijand te lokaliseren, om hem door kriminalisering van z'n sociale basis af te snijden. Als de binnenlandse vijand op die ma-

nier geïsoleerd is, kan hij worden gespleten door een gedeelte te integreren in de bestaande structuren, waarna de revolutionaire kern zonder moeilijkheden d.m.v. isolatiefolter geëxecuteerd kan worden. Maar 15 jaar revolutionaire strijd heeft weten te voorkomen, dat de tegenstellingen ingekapseld werden, en daarom kan ervan uit gegaan worden dat de heersenden hun doel NIET hebben bereikt: het verzet niet alleen fysiek de kop in te drukken, maar ook het idee voor eens en altijd uit de hoofden van de mensen te halen.

In deze situatie zijn de militaire tendensen om tot een oplossing te komen, steeds versterkt binnen het politieke apparaat. In het kader van deze dagelijks waarneembare ontwikkelingen is ook de staatsideologie veranderd. Ze moet zich van de democratische legitimeitsdruk bevrijden. In plaats van het sociaal-democratische project om de binnenlandse vrede te bewerkstelligen komt een offensieve vernietiging van alle antagonistische politieke uitdrakkingsvormen. Er vindt een verschuiving plaats van de preventieve kontrarevolutie naar een openlijke kontrarevolutie. De ideologische basis van deze politiek was en is de doktrine van de nationale veiligheid. Deze doktrine impliceert een militaire analyse van alle sociale konflikten, zeker van de gezamenlijke klassenstrijd van de verschillende sociale bewegingen. Er wordt van uit gegaan, dat klassenstrijd binnen een maatschappij niet de uitdrukking is van sociale tegenstellingen, maar door buitenlandse machten wordt gestuurd. Reagans opvattingen over terrorisme, die nog nooit zo ver uitgebreid zijn als nu, zodat hele landen als Nicaragua en Lybië "terroristisch" zijn, evenals het vanuit het Oosten gestuurde "euroterrorisme", zijn de praktische uitdrukkingen van deze politiek.

Met de ideologische oorlogsvoering moet de weg worden vrijgemaakt voor militaire oplossingen. Het NATOproject voor het Europese rechtsgebied - de NATO houdt zich als nooit tevoren bezig met de binnenlandse vijand - is een poging de gemeenschappelijke ervaringen bij het bestrijden van opstanden als basis te nemen voor een gemeenschappelijk operationeel niveau. De ervaringen met repressie door heel Europa worden uitgewisseld en gecoördineerd. Voorbeeld: de bloederige martelingen werden na de ontvoering van Dozier ook in Italië toegepast, en het is bekend, dat de gevangenen uit de RAF mishandeld worden. Aan de andere kant deden in Spanje en Portugal isolatiefolter, kriminalisering en uitzonderingsbehandeling hun intrede. Het 'Europese rechtsgebied' kan in 12 punten worden samengevat:

Het verderontwikkelde kapitalisme heeft bewezen absoluut niet in staat te zijn om de nieuwe vormen van revolutionaire strijd het hoofd

jaar na het in werking treden van de antiterreur-wet van een totaal van 1174 arrestaties nauwelijks 5% voor de rechter gebracht. Daarom richten zich deze wetten niet zo zeer tegen de zogenaamde 'terroristen', maar bedreigen ze de hele bevolking met het onttrekken van haar meest fundamentele rechten.

te bieden en tegenover deze uitdaging heeft het zijn dunne sluijer van vrijheid en democratie weg getrokken. In plaats van een uitbreiding van de burgerlijke rechten beleven we nu een verregaande inkrimping - je zou kunnen zeggen, dat het hele grondwettelijk bouwsel van de zogenaamde rechtsstaat met veel lawaai ineens stort. Tegenover de klassieke principes (gelijkheid voor de wet, het gebod van de machtscheiding, de voorrangspositie van het parlement enz.) zetten zich nieuwe realiteiten door, die wij in de volgende 12 punten willen samenvatten.

1) de macht van de politie het bankroet van de rechtsstaat treedt zowel openlijk - door de uitvaardiging van nieuwe speciale wetten - als ook verdekt op, met behulp van geheime praktijken, die het toelaten om van een vierde macht in de staat te spreken, nl. de politiemacht, die, omdat die als zodanig niet erkend is in het staatsbestel, ook niet onderworpen is aan een of andere vorm van controle. Bovendien kan je zeggen, dat een dusdanige ongecontroleerde macht zich door haar bewezen efficiëntie boven alle anderen plaats, zoals al vaker werd onthuld.

2) de bijzondere wetgeving terwijl men zich vroeger met een serie 'uitzonderings'-wetten behielp, die uitsluitend voor tijden van extreme toespitsing van de klassenstrijd en van volksoptanden voorbehouden waren, zijn deze wetten nu tot een blijvend zaak geworden. Hun repressief vermogen overtreft zelfs de vroegere 'uitzonderingstoestanden', omdat die zowel in tijdsduur als op bepaalde gebieden beperkt waren, terwijl deze iedereen overal betreffen. Miguel Castells schat in zijn boek "Röntgenfoto van een repressief model" het aantal arrestaties onder de nieuwe spaanse wetgeving (alleen in Baskenland!) op jaarlijks 6000, waarvan 70% niet eens voor de rechter kwamen; in Groot-Britannië werden tijdens het eerste

3) de nieuwe politieke processen aan de bijzondere wetten moeten in gelijke mate de bijzondere rechtbanken en procedures worden toegevoegd, die iedere vorm van verdediging verhinderen: niet alleen een politieke verdediging, de betrekking heeft op de aangeklaagde feiten, maar zelfs een zuiver zakelijke of professionele verdediging van de aangeklaagden. In dergelijke processen ontbreken de meest elementaire zekerheden, er is geen mogelijkheid om je te verdedigen en de advocatuur beschikt zelfs niet over de minimaalste middelen waaraan die 'zou kunnen vasthouden'. Doorslaggevend is de aanklacht van de officier van justitie en overheersend zijn de politierapporten, beiden genieten een voorkeursbehandeling, die zo ingrijpend is - terwijl hen de meest fundamentele onpartijdigheid ontbreekt -, dat ze zelfs functies overnemen die aan de rechters zijn voorbehouden. Niemand is onschuldig, iedereen moet bewijzen, dat die niet schuldig is.

4) kriminalisering van politiek-revolutionaire activiteiten
De term 'terrorisme' is precies dit: de revolutionaire strijd tegen het kapitalisme is een delikt tegen de maatschappij. Volgens een absurde maar wijdverbreide logica is in de democratie iedere politiek tegenovergestelde opstelling strafbaar, en bovendien wordt het politieke karakter van die opstelling niet erkend. Iedereen en alles wordt tot medewerking, verdediging of ondersteuning van 'het terrorisme' gereduceerd; er is geen middenweg mogelijk, of je bet vóór het sys-

teem of je bent er tégen, en dan sluit je je aan bij het etrroisme!

5) politiepreventie
dit nieuwe repressieve systeem vindt z'n oorsprong in de ervaringen met de opstandsbetrijding van de koloniale staten tegen de ontluikende bevrijdingsbewegingen in de kolonies. Ze werden door F. Kitson samengevat, die ze 'low intensity operations' noemde. Het systeem bestaat daaruit, geen enkele van de vijand verkregen informatie te verwaarlozen, omdat het er van uit gaat, dat het hele volk de vijand is.

6) desinformatie en psychologische oorlogsvoering
ook deze politionele aangelegenheid vindt haar oorsprong in militaire operaties uit de 2e WO, en wordt niet alleen gekarakteriseerd door een gebrek aan vrijheid van meningsuiting, maar gaat nog een stap verder: het gaat om systematische informatievergiftiging, goed opgezette campagnes, die enerzijds de bevolking moeten laten indutten, anderzijds de realiteit grof vervormen.

7) de geheime staat en zijn verborgen activiteiten
Waar de privé sfeer van de mensen begint te verdwijnen, neemt de invloedssfeer van de staat proportioneel toe. Steeds meer worden grote delen van de activiteiten van de staat met onverbiddelijke verzwegenheid toegedekt, omdat ze zich onder de categorie 'vertrouwelijke aangelegenheid' laten schikken.

De staat duikt weg en verstopt zich, om zijn niet oegestane activiteiten te verbergen, niet alleen voor de pers, maar zelfs ook voor zijn eigen parlementariërs. De politiemacht neigt er in het bijzonder toe, zich ondoordringbaar te maken: de vuile oorlog, de controle op de drughandel, de provocatie, de infiltratie, de duistere complotten, evenals het opgeëiste recht buiten de staatsgrenzen en zelfs buiten de legitimiteit te mogen vervolgen.

8) de politiek van het afzweren
Degenen die hun opvattingen afzweren, dragen krachtig aan de morele versterking van de staat bij en scheppen een beeld van overmacht. Tegelijk echter deelt iemand die zich afzweert de linkse beweging in 'terroristen' en 'antiterroristen' in. En dit past weer in het nieuwe repressieve mechanisme, dat tot doel heeft, een barrière tegen gewapend links op te werpen: iemand die afzweert, biedt zich aan voor de isolering van gewapend links en werkt mee aan het politionele vernietigingswerk, zelfs het fysieke.

9) opsluiting in isolatie
hierbij gaat het om een heel bijzondere inrichting, een mediespenitaire inrichting, die gericht is op de psychische en fysieke vernietiging van de gevangene. Men is tot de konklusie gekomen, dat de extra beveiligde gevangnissen niet ertoe dienen om het vluchten te verhinderen, maar voor een soort 'witte folter' dienen, een folter zonder sporen, met het doel de ge-

vangene kapot te maken.

10) fysieke folter, psychische folter
Het folteren à la Pinochet heeft zich in Europa doorgezet. Er zijn vooral gevallen uit Turkije en Spanje (vanwege hun schandaalkarakter) bekend en nu moeten al die andere toegevoegd worden. Groot-Brittanië wordt van systematies folteren van ierse strijders beschuldigd, onmiddellijk na de ontvoering van Dozier dook martelen in Italië op. Net zo in West-Duitsland, waar de gevangene uit de RAF, Bernd Rössner, onlangs in de gevangenis werd mishandeld, terwijl zijn handen geboeid waren en hij intussen al 8 jaar in volledige isolatie wordt gehouden.

11) vernietiging van het politiek-asielrecht
tenslotte kan men, aangezien er geen politieke delikten meer bestaan, de uit politieke motieven vervolgde geen toevlucht garanderen. Het was deze weg, waarlangs de idee van een 'europes rechtsgebied' werd bevorderd, met de ondertekening van een serie verdragen en overeenkomsten, die uitlevering makkelijker maken en waarbij omvangrijke procedures voor juridische en politionele samenwerking zijn uitgewerkt, zóvergaand zelfs, dat het principe van de territorialiteit van het strafrecht geschonden wordt.

12) beheerstechniek d.m.v. elektronika
Met het gebruik van computers, monitors en videokamera's kon het verzamelen van informatie, het bewaken en de opsporing kwalitatief en kwantitatief in hoge mate wor-

den verbeterd. In een elektronies netwerk zonder gaten kunnen niet alleen bepaalde groepen, maar ook de hele bevolking gecontroleerd worden. Militaire toptechnologie wordt in toenemende mate gebruikt in de 'low-level-conflicts', zoals de guerilla-strijd wordt genoemd. Zij bestrijken het gebied van de opsporing (bewaking), beoordeling (inlichtingendiensten), beslissen (kommando) en uitvoering (sturing). De mikro-elektronika maakt het mogelijk, dat dit strategiese net steeds verder geautomatiseerd wordt. Op het gebied van de opsporingstechniek moeten informatietechnologieën en kriminalisties-techniese vergelijkingen op internationaal niveau mogelijk maken.

Met de digitalisering van beeld, taal, handschrift, vingerafdruk enz. moet het mogelijk zijn om het onderzoek te 'objektiveren'. Er is alleen nog de plaats van het misdrijf en de centrale komputer. Zo werd in de zone Escorial in Madrid door de spaanse politie de centrale mammoetkomputer in gebruik genomen met terminals in grotere kommissariaten en grensposten. Computerleesbare identiteitsbewijzen naar duits model en onvervalsbare nummerborden zijn gepland en sinds 1980 worden de grote pleinen in Madrid met video bewaakt, terwijl uitbreiding naar andere steden en naar autosnelwegen wordt voorbereid.

In de strijd tegen het terrorisme worden er in Euskadi door zionisten geleverde aflluisterapparatuur ingezet; en het gebruik van satellieten is reeds bekend van El Salvador en Noord-Ierland

HEUSNERVIERTEL

In
Bochum, West-Duitsland.
(Inleidend verhaal in Zwarte
nr. 56)

Kwijlende zwijnen
Gretige punaise ogen
Vierkante hoofden

Het eind in zicht
contacten uit elkaar gerukt
en achteloos
gedumpt

Tussen industrie
en vervuiling
Verwaarloosd
en uitgebuit
arbeidersfamilie wijk

Gehoord, gekraakt
provo, chaos
straatpunks, arbeiderfamilies
aktie, ontwikkeling, feest.

HEUSNER-VIERTEL

Doodbloeden
is hun politiek
verscholen achter
Deutsche-Marken en projecten

ONTRUIMING
van het 'restje'
HEUSNER-VIERTEL
zaterdag 6 september

platgetrapt
en
verscheurd

DE ZWARTE 11

Rock against extradition

De Hoge Raad heeft het vonnis van de Amsterdamse rechtbank in de zaak Kelly/McFarlane vernietigd met als "argument" dat, omdat het uitleveringsverdrag met Engeland uit 1889 stamt, de zaak bekeken moet worden met de toen geldende maatstaven, de uitleveringswet van 1875 (dat terwijl voor overtredingen van de opiumwet wel de modernste versie van de uitleveringswet gebruikt wordt (!) die uit 1969). Een duidelijk signaal aan de politiek om tot een nieuw uitleveringsverdrag (in Europees verband) te komen.

Het is de Britten er dan ook alles aan gelegen om de strijd in Noord-Ierland voor te stellen als een konflikt tussen twee bevolkingsgroepen, waarbij zij als vredes handhavers moeten optreden. Daarvoor beschikken zij over een uitgebreid propaganda-apparaat. Via de persburo's, kranten, radio en tv, waar op sleutelposten mensen zitten die ofwel voor de geheime dienst werken, of anders in ieder geval aan uitgebreide psychologische tests zijn onderworpen voordat ze een baan krijgen, controleert de overheid de berichtgeving. Het is dan ook vrijwel enkel en alleen de visie van de Britten die in de pers verschijnt ook in Nederland. Helaas trappen daar veel mensen in. Ze vormen hun mening uit wat ze in de Volkskrant of in het NRC lezen, in plaats van zich af te vragen of de berichtgeving wel klopt en/of volledig is.

Zo verschenen begin augustus verhalen over dodenlijsten van de IRA met namen van allen die met de bezettingsmacht kollaboreerden. Natuurlijk is de IRA tegen kollaboratie, maar ze vallen alleen de groten aan, bv. de bouwers van legerforten, gevangenis en politieburos, niet de bakker of de melkboer. Vergeet niet, dat er in Noord-Ierland een anti-koloniale oorlog aan de gang is. Was niet een van de voornaamste activiteiten van het verzet in Nederland in 40-45 het liquideren van de grootste kollaborateurs?

Eenzelfde verhaal geldt voor Euzkadi (Baskenland). Tegelijkertijd met de berichten over de IRA dodenlijst, kwam het bericht dat de ETA burgers van staten die met Spanje zouden samenwerken zou doden. Grote koppen en artikelen. Weinigen zal het kleine artikeltje enige dagen later opgevalen zijn, dat het bericht een vervalsing was. Black propaganda noemen ze zoiets in Noord-Ierland. **

Toch lukt het ze niet om de strijd van de Ieren en de Basken als crimineel te bestempelen. Niet iedereen laat zich door hun propaganda overrompelen. Zo hebben ondertussen honderden advocaten, juristen, arsten, rechters enz. in bijna alle landen in West-Europa een petitie aan de Nederlandse regering ondertekend, waarin

gevraagd wordt de IRA-leden niet uitteleveren. In Nederland zelf is de petitie door zo'n 200 advocaten enz. ondertekend, evenals door de vereniging van juristen. Zo beklagen zij zich over de schending van internationale verdragen, tegen Kelly en McFarlane loopt in Nederland geen aanklacht, ze worden alleen vanwege het Britse uitleveringsverzoek vastgehouden, ze zitten geïsoleerd en in Noord-Ierland hebben ze geen enkele kans op een eerlijk proces. In de gevangenis daar is hun leven zelfs in gevaar.

Nederland mag niet meewerken aan de Britse terreur. Om de zaak nog meer bekendheid te geven is een aantal benefietconcerten georganiseerd met medewerking van de Baskische rockgroep Hertzainik en de Noordierse folkmusici Helen Brady en Terry O'Neill. Naast muziek zijn er video's over de strijd in Noord-Ierland en Baskenland, en verder veel informatie in vorm van foto's, posters, dia's, brochures, enz. Verder is er op 10 september vanaf 9 uur 's ochtends een PICKETLINE bij de Hoge Raad, zodat de overheid en de (internationale) pers kunnen zien dat deze niet ongemerkt voorbij gaat. GEEN UITLEVERING!
KELLY EN McFARLANE VRIJ!

Op 10 september dient in Den Haag voor de Hoge Raad de uitleveringszaak over de IRA-leden Brendan McFarlane en Gerry Kelly. Deze krijgen dan de kans toe te lichten, waarom hun strijd politiek is. Daarna zal de Hoge Raad enige tijd (een maand) de tijd nemen om vonnis te wijzen. De minister van justitie beslist daarna over wat er gebeuren gaat.

Over de achtergronden van de beide IRA-leden en hun strijd zal ik hier niet verder uitwijden (voor verdere informatie daar omtrent kan je je altijd wenden tot het Ierland Informatie Centrum, adres hieronder).

Wat van groot belang is in deze zaak is het internationale karakter van het proces. In het kader van het zgn. "anti"-terrorisme dringen met name de grote mogendheden aan op verdragen waarin zelfs maar de verdenking van politiek geweld reden genoeg vormt voor uitlevering. Zo hebben onlangs de USA en Engeland een verdrag met deze strekking getekend. De zaak van de Basken in Frankrijk is een duidelijk voorbeeld van een bijzonder foute ontwikkeling in een richting waarin iedereen uitgeleverd wordt als een andere staat daar om vraagt.

De situatie van de Baskiese vluchtelingen in Noord-Euzkadi wordt steeds meer ondergraven. In het kader van de

samenwerking tussen Frankrijk en Spanje tegen het terrorisme (dat vaak als synoniem wordt gebruikt voor de strijd voor de baskiese auton omie), heeft Frankrijk de laatste twee weken inmiddels vijf mensen uitgeleverd. Dit gebeurt via een procedure uit 1945, een procedure d'urgence absolue, en telkens op oneigenlijke gronden: ondanks dat papieren in orde waren, de betrokkenen geen lid waren van de ETA, of anders bezig waren met aanslagen, waartegen zelf geen arrestatiebevel of uitleveringsverzoek was uitgevaardigd, werd de beschuldiging tegen de vluchteling altijd in dat zij een serieuze bedreiging vormden voor de staatsveiligheid ivm. het voorbereiden van aanslagen.

Daar tegenover stond de terreur van de GAL (rechste organisatie uit Spanje), die vele slachtoffers anders vluchtelingen tot gevolg had : terechtstellingen, ontvoeringen, bomaanslagen ed. maakten het de vluchtelingen haast onmogelijk zich sociaal en politiek te organiseren en brachten een ware angstpsychose te weeg. Een merkwaardig toeval is het dat met het toenemen van de repressie van de franse administratie de repressie van de GAL afnam.

Nu is het verblijfsrecht en het asielerrecht van de vluchtelingen meer dan ooit in het geding. Het Frankrijk dat altijd "een toevluchtsoord moest blijven voor diegene die om politieke redenen niet naa rhun land kunnen terugkeren" heeft de Geneevse Konventie omgedraaid door te stellen dat deze KONventie nooit vermeld dat men vluchtelingen niet mag terugzenden, zeker als het om "terroristen" gaat.

Om de "terroristen te lokaliseren" gebruikt Frankrijk de procedure d'urgence. De baskiese vluchtelingen verliezen zo hun juridische en völkerenrechtelijke mogelijkheden om zich op hun rechten te beroepen in een politiek steekspel, waarin de strijd tegen het terrorisme het staatsbelang is dat deze dubieuze praktijken legitimeert.

Eenzelfde staatsbelang dient de Spaans Anti-Terroristen Wet die het mogelijk maakten dat één van de uitgewezen Basken (Juan Ramon Navarete Arrexe gefolterd kon worden op een spaans politieburo, zoals deze tegen de rechter verklaarde. De behandeling van (mn, Baskiese) gevangenen in Spanje is nog steeds een jaarlijks terugkerend thema in de jaarverslagen van Amnesty International. Op de spaanse politie-commissariaten wordt nog steeds gefolterd, systematies. De dood door folter van de Baskiese christen-demokraat en buschauffeur Mikel Zabalza begin dit jaar is duidelijk genoeg.

De gebruikte procedure is al als zeer omstreden in de pers gekomen en volgens deskundigen op het gebied van het völkerenrecht op z'n zachtst gezegd dubieus. Verder betekend deze procedure dat het asielerrecht voor de basken in Frankrijk nog verder wordt uitgeholt. De voorgaande jaren waren de vluchtelingen reeds gekonfronteerd met een toenemende repressie van de franse politie en administratie. De franse administratie was steeds minder genegen om verzoeken tot verkrijging van de status van politieke vluchteling in te willigen. Verder werd in toenemende mate een actief uitwijzings beleid gevolgd, met name naar de landen in Midden-Amerika, later ook naar landen in Afrika, tenslotte werden ook vluchtelingen aan Spanje uitgeleverd. Aanvragen en beroepen werden getraineerd, steeds hogere eisen werden gesteld aan vluchtelingen om verblijf in Franfrijk toe te blijven staan.

Gedurende de voornoemde concerten en manifestaties zal nader worden ingegaan op de situatie in Baskenland en mn. de positie van vluchtelingen daarbij. Zeker nu een dezer dagen opnieuw een Bask uitgewezen dreigt te worden, via dezelfde procedure en dat terwijl deze Bask officieel als politieke vluchteling door de franse regering erkent is.

De revolutie van het volk van Nicaragua wordt meer en meer in het nauw gedreven. Dit gebeurt werkelijk op elk vlak dat je maar bedenken kan. Eén ding is duidelijk; de moter achter deze uitholling en van andere derde wereldlanden is opgebouwd uit imperialistische en kerkelijke krachten.

Deze zelfde lijn zien we ook in Zimbabwe, Tanzania en Zuid-Afrika, enerzijds de grote industriëlen en de traditionele kerk en anderzijds een misschien wel te stille en vaak ook onmachtige solidariteitsbeweging. Daartussen zoals altijd de niet onbelangrijke zwijgende landen die het niet interesseert of meestal bang is er financiël bij in te schieten. De ontwikkelingslanden zijn het kind dat gevangen zit tussen macht en onmacht, maar wel de rekening kan betalen.

zing en betrap mezelf op naïviteit in Nederland en aan de andere kant wist ik het toch allemaal, van die verstopte toiletten, kakkerlakken die gelijk met

mij gaan douchen, auto's die eigenlijk de naam auto niet waard zijn, taxies zonder deuren, golfplaten huisjes en van die schoenpoetsertjes, ja ik wist het allemaal, maar toch is er een schok en schaamte aan de ene kant en aan de andere kant voel ik het luxe en zekere Westen aan me trekken.

We blijven drie dagen in de hoofdstad en vertrekken dan in twee groepen met de 350 kilo hulpgoederen naar het Zuiden, met als bestemming Juigalpa, in de provincie Cnontales. Hier zullen we de

eerste twee weken gaan werken en daarna richting Boaco, waar we de laatste twee weken zouden gaan werken. Dit liep allemaal echter iets uit, zodat er van twee weken reizen niet terecht kwam. Over het werken op deze

coöperaties wil ik de volgende Zwarte wat meer vertellen. We hebben daar namelijk een roerige tijd meegemaakt met de uitzetting van Bisschop Vega uit Nicaragua en de moord op de drie internationalistas, waarvan er één een goede vriend van Hans van Heiningen was. Hans en zijn vrouw Marian wonen zelf in Comolopa en hebben ons begeleid tijdens ons werk daar. Hans doet wat journalistiek werk voor o.a. de Waarheid en zijn vrouw werkt als arts in een gezondheidscentrum. Over hun werk en dat van de internationalistas in het algemeen in de volgende Zwarte meer.

Jan

Een verslag van zes weken Nicaragua. 29 Juni vertrok ik met een werkbrigade naar Nicaragua om daar vruchtbomenplantages aan te leggen, voorwaar geen eenvoudige opdracht voor een huisschilder. Maar we hebben daar natuurlijk meer gedaan dan

alleen maar gaten graven en bomen poten. We hebben ook verschillende bezoeken afgelegd, bijvoorbeeld aan de gevangenis van Juigalpa, aan twee vrouwencoöperaties, aan de vrouwenbeweging (ANMLAE), aan de boerenbond (UNAG), aan een achter de revolutie staande pater uit Italië, enz.

In de komende Zwartes wil ik mijn indrukken, woede, enthousiasme en aljes wat voor handen komt op papier zetten.

Dit alles is overigens geheel mijner rekening, ik beschrijf het zoals ik het gezien en gevoeld heb en ik heb dus niet de pretentie dat alles dan ook zo is.

Na een reis van zo'n 24 uur komen we oververmoeid aan in Managua, we ploffen neer in onze hospedage en de eerste paar uur in Nicaragua breng ik slapend door, niet echt een revolutionaire start! De hitte is naar mijn gevoel enorm, later zou ook dat wel gaan wennen. Tijdens mijn eerste dagen in Managua val ik van de ene in de andere verba-

Een revolutie in 't nauw!

Deze foto is gemaakt bij de acto (afscheid) van de 5 bij de te-reuractie van de contra's omgekomen mensen. Hun namen: Joël Fieux (tot nicaraguaan genationaliseerde fransman), Ivan Leyvax (zwitser), Bernd Koversteyn (duitser), Mario Acevedo en William Blandon (beide nicaraguanen). De acto werd gehouden in Matagalpa.

Het college van B en W distantieert zich van het optreden van de Zuidafrikaanse hoogleraar John Gouws.

de burgemeester de politie toch toestemming heeft gegeven om tegen de actievoerders op te treden.

"De universiteitsraad heeft zich vorig jaar al uitgesproken tegen de apartheid en een voorstander getoond van een culturele boycot".

het college van bestuur Leidse universiteit

een vraag om ruimte, voor het congres niet heeft gehonoreerd. Voor de rest hebben zij geen bemoeienis met dit congres omdat

volgens het college geen instelling van de universiteit is.

Hoewel de doopsgezinde en remonstrantse broederschap hebben laten weten de apartheid radicaal af keuren, heeft de kerkeraad toch

acht de kerkeraad de verhuur aan de universiteit gerechtvaardigd".

TEGEN APARTHEID

Omdat er een zuid-afrikaan zou komen spreken zag de gemeente het eerst niet, toen weer wel en daarna uiteindelijk toch niet zitten om een of ander vaag congres van een stelletje wereldvreemde geleerden te ondersteunen. Het congres werd daarop naar Leiden verplaatst. Niet iedereen kon dat zo goed waarderen - men besloot de redevoering van Gouws niet door te laten gaan door de deur van de kongresruimte te blokkeren. Dat gebeurde dus afgelopen woensdag met de volgende verklaring:

BOYKOT APARTHEID!!!

Op 2,3 en 4 september wordt in de Leidse Lokhorstkerk een congres over Sir Philip Sidney (een of andere 16e eeuwse engelse dichter, die bij Zutphen sneuvelde - red.) gehouden.

Op dit congres zal ook spreken Prof. J. Gouws van de Rhodes University, grahamstown, Zuid-Afrika.

Wij protesteren tegen de komst

van prof. Gouws, aangezien de Rijksuniversiteit Leiden zich heeft uitgesproken tegen apartheid en zich voorstander heeft getoond van een culturele boycot van Zuid-Afrika. Alleen Zuid-Afrikanten die hierheen komen om een bijdrage te leveren aan de strijd tegen apartheid zijn welkom.

Het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Leiden heeft, met een beroep op de academische vrijheid, de motie van de Universiteitsraad uit 1979 gepasseerd. In deze motie spreekt men zich uit voor een culturele boycot.

De actie die wij hier voeren is daarom niet alleen gericht tegen het apartheidsregiem in Zuid-Afrika, maar is ook een protest tegen de lakse houding van bestuurders die wel praten maar

niet handelen. Ons protest laat zien dat de gemeente Zutphen met haar bezwaren tegen het Sidney-kongres niet alleen staat. Ook in Leiden overheersen de gevoelens van anti-apartheid. AMANDLA!!!

Woensdagochtend werd er dus geblokkeerd door ruim 30 mensen. Vier uur lang in de regen !! Een CPN-er wierp zich op als leider/onderhandelaar en probeerde een gesprek met prof. J. Gouws af te dwingen. Veel geslijm met de kit en zo, erg vervelend allemaal. Zijn pogingen om tot zaken te komen liepen gelukkig op niets uit om de doodeenvoudige reden dat iedereen behalve hem vond dat de prof maar moest verdwijnen en het congres maar afgelast moest worden. Enkele boze kongres-bezoekers meenden dat akties als deze thuishoorden in diktatoriale landen. Na 4 uur blokkeren was het overleg tussen de organisatoren van het congres, Goekoop en Mostert afgerond. Ze kwamen op de proppen met ... een voorstel: "Als julie nu weggaan mogen jullie straks om 2uur terugkomen en is er een gesprek met de prof mogelijk." De actievoerders gingen natuurlijk niet weg waarna zedoor zo'n 15 katten werden weggesleept, geduwd, getrokken, geschopt... Geen arrestanten, geen gewonden maar wel allemaal doorweekt.

AGENDA

Alle plaatsen:

16 september: Prinsjesdag-Axiedag

LEIDEN

LVC

za 6 Tröckener Kecks
vr 12 Swingavond+ breakdance & rap
za 13 Motel Bokassa & Africa Soli
do 18 Hedgehog
vr 19 Tropical Reptiles
za 20 Kobus gaat naar Appelscha

KIJKHUIS

za 6 Un amour de swann - Schlönforff
& 7 20.00 & 22.15
ma 8 Teorema - Pasolini 20 & 22.15
di 9 Messer im Kopf - Hauff 20 & 22.15
wo 10 The seven samurai - Kurusawa
alleen 20.00
11 t/m 17 La nuit de Varennes - Scola
alleen 19.30
11 t/m 14 Stammheim (!!) - Hauff
20.00 & 22.15
ma 15 L'une chante - Varda 20 & 22.15
di 16 Les Valseuses - Blier 20 & 22.15
wo 17 Ikuru - Kuosawa 19.30 & 22.15
18 t/m 24 Sans toit ni loi - Varda
19.30 & 21.45

DELFT

FILMHUIS

vr 5 20.00 Kwaidan - Kobayashi
za 6 20.00 Seven Samurai - Kurosawa
zo 7 20.00 Harakiri - Kobayashi
ma 8 20.00 Death by hanging - Oshima
di 9 20.00 Utamaro's world - Jissojo
wo 10 20.00 Eijenajka - Imamura
do 11 20.00 Sans soleil - Marker
vr 12 t/m wo 17 Tokyo ga - Wenders
vr 12 t/m wo 17 Tokuo story - Ozu
do 18 Shuji Terayama, een selectie
vr 19 t/m 24 Himatsuri (een fascistie-
se film, vind ik) Yanagimashi
vr 19 t/m 24 Saraba Hakobune - Teraya

ELAND

za 13 Notown (Motown-soul) 23.00
wo 17 In the Batcave 22.00
za 20 Theater Plok met "stopverf" 22.00

PLATFORM LINKSE UNIVERSITEIT

ma 8 20.00 El Salvador in de PLU
ma 15 20.00 IS HET HIER OORLOG?
in Wolbodo, Verwersdijk 102 -

UTRECHT

Landelijk Anarchisties Overleg (LAO)
20 sept in AKU 12.00 tot 18.00

Eindhoven

OPROEP: Op 20 september is er weer een luchtmachtvliegshow, dit keer in Eindhoven. Om de feeststemming (dagje uit) te bederven is het de bedoeling om op de bewuste dag een demonstratieve optocht te houden. Is dit onmogelijk dan valt te denken aan een blokkade of de geluidsbarrière te doorbreken met geluidmakend materiaal.

Vliegbasis Eindhoven,
Sliffertsestraat 5a

KOMT ALLEN!!!

DEN HAAG

BLAUWE AANSLAG - 9 SEPTEMBER

Benefiet voor de Ierse vrijheidsstrijders McFarlane en Kelly, die beiden op 10 september 's morgens om 9 uur bij de Hoge Raad moeten verschijnen. Voorafgaande aan de voorgeleiding is er vanaf 9 een picketline bij de Hoge Raad aan het Plein in Den Haag.

's Avonds (9) is er dus een benefiet met zéér veel informatie (v deoos, diaas, fotoos) over o. a. N.-Ierland en Baskenland. Uiteraard spelen er ook bands, te weten: Deutsch Canadian Freuntschaft, Hertzainak (Baskiese rock) en Helen Brady en Terry o'Neill (Ierse-politieke-folk). Entree f5,-, aanvang bands is om 9 uur. Er is slaapplek, wel een slaapzak mee.

in de Blauwe Aanslag, buitënom
213-214)

vr 12 FORUM OVER TURKIJE, 20.00
in Derde Wereld Centrum, prinsegr.
36 - 38

za 13 TURKIJE-DEMO, herstel democratie in Turkije, 14.00 vanaf Paul Krugerplein

vr 5 opening CHILI- TENTOONSTELLING in Latijns Amerika Centrum om 20.00

ma 15 PLEBS-DEMO om 13.00 vanaf het Malieveld naar het VNO, demonstratie van gepeupel en oproerkraaiers

PAARD VAN TROJE

vr 5 African Vibes met A. B. Crentsil
za 6 Try-out festival
wo 10 Jad wio (hard)
do 11 World Wide Video Festival met performance "Zwischen Ende Und Anfang"
vr 12 World Wide Video Festival met KIEM
za 13 Heavy-metal met Exises

LEIDERDORP

wo 10 Chili-manifestatie om 20.30 in de "Hollandse Trijn", Hoofdstr. 24

GOUDA

vr 12 Chili-manifestatie om 20.00 in Concordia, westhaven 27

DORDRECHT

za 20 Persona Non Grata - tentoonstelling m.m.v. The Ex & Chumba Wamba in De Zwarte Zaag, Corn. de Wittstr. nr. 98, half tien.

WOENS DRECHT

vr 19 BLOKKADE

AMSTERDAM

do 11 19.30 CHILI - DEMO vanaf het Beursplein, daarna manifestatie in Paradiso.

ROTTERDAM

za 6 Kunstveiling in het Salvador Allende Centrum, Wijnhaven 23

di 16 t/m 18 AXIEWEEK met bands, theater, sprekersters over vreemdelingenbeleid en legitimatieplicht, en een fietstocht langs bedrijven die te maken hebben met o. a. kernenergie, kernwapens etc.; alternatieve troonrede.

BUNKER

za 6 Tasa tay - Improvisatie van kwintet Milano - Coup de Grace (confronterende noise) - De Zwerfkeien

za 13 Wolter Wierbos - trombone solo
Atila the Stockbroker - eng. dichter

za 20 Kamikaze Sex
Cry Havoc
Chladny

za 27 Cor Vaandrager (dichter); duo Smith McClure (improvis.); duo Rude Art (slag & sax werk)